

Παρεμβάσεις ΠΕ: Αποχαιρετούμε τον συναγωνιστή, τον σύντροφο, τον τρυφερό συνοδοιπόρο - δάσκαλο Χρήστο Κανδηλώρο

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

Αποχαιρετούμε τον συναγωνιστή, τον σύντροφο, τον τρυφερό συνοδοιπόρο - δάσκαλο Χρήστο Κανδηλώρο

Με μεγάλη θλίψη αποχαιρετούμε τον σύντροφο και συναγωνιστή μας Χρήστο Κανδηλώρο, έναν άνθρωπο που συνέδεσε τη ζωή του με τους αγώνες για τη δημόσια εκπαίδευση, τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών, την αλληλεγγύη και τη συλλογική δράση για περισσότερες από τέσσερις δεκαετίες. Αποχαιρετούμε έναν Δάσκαλο που υπηρέτησε με συνέπεια, ήθος και ανιδιοτέλεια την δημόσια εκπαίδευση, το συνδικαλιστικό κίνημα και τους συλλογικούς αγώνες.

Η απώλειά του μας γεμίζει θλίψη. Γιατί ο Χρήστος δεν υπήρξε απλώς ένας ακόμη εκπαιδευτικός ή συνδικαλιστής. Υπήρξε ένας άνθρωπος που στάθηκε με συνέπεια δίπλα

στους/στις συναδέλφους/ισσες, στους μαθητές και στις μαθήτριές του, στους συλλογικούς αγώνες του κλάδου. Με τη σεμνότητα, την ευγένεια, την καλλιέργεια και τη βαθιά πολιτική του συγκρότηση κέρδισε την εκτίμηση όλων όσοι είχαν την τύχη να συμπορευτούν μαζί του.

Γεννήθηκε το 1956 και από το 1993 ζει στο Χαλάνδρι. Τέλειωσε τη Λεόντειο σχολή, σπούδασε οικονομικά στην Α.Σ.Ο.Ε.Ε. και ψυχολογία στο ΚΕΣΕΨ. Το 1987 αποφοίτησε από την Παιδαγωγική Ακαδημία Μυτιλήνης.

Ο Χρήστος ήταν μια εμβληματική φυσιογνωμία των κοινωνικών κινημάτων.

Ιδρυτικό μέλος της Αυτόνομης ομάδας φοιτητών ΑΣΟΕΕ, μέλος της τριμελούς επιτροπής κατάληψης της σχολής (ν.815). Μέλος της Αυτόνομης Ομάδας Φοιτητών Παιδαγωγικής Ακαδημίας Μυτιλήνης και ενεργός στις καταλήψεις και τους αγώνες του φοιτητικού κινήματος της σχολής. Συμμετείχε στη συντακτική ομάδα του αντιψυχιατρικού περιοδικού «Η τρέλα;» (1979). Συνεργάστηκε με τις εκδόσεις ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ και το περιοδικό ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ. Το 1988 ίδρυσε το πολιτιστικό καφενείο «Υψικάμινος» στη Ρόδο. Εργάστηκε στη ΝΕΛΕ Ρόδου και στην τοπική ελεύθερη ραδιοφωνία. Μέλος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ» μέχρι την αναστολή της έκδοσής του το 2012 και του εκπαιδευτικού περιοδικού «Εκπαιδευτική Λέσχη».

Ο Χρήστος αφιέρωσε τη ζωή του στο δημόσιο σχολείο και στους/στις μαθητές/τριές του, υπηρετώντας από το 1994 ως δάσκαλος, αρχικά στην ειδική και στη συνέχεια στη γενική εκπαίδευση. Για όσους τον γνώρισαν, δεν ήταν απλώς ένας εκπαιδευτικός. Ευαίσθητος και ζεστός δάσκαλος, κέρδιζε την αγάπη και το σεβασμό στο σχολείο του από μαθητές, γονείς και συναδέλφους/ισσες. Ήταν ένας δάσκαλος που πίστευε βαθιά ότι το δημόσιο σχολείο οφείλει να αποτελεί χώρο ισότητας, ελευθερίας και γνώσης για όλα τα παιδιά, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις. Αυτή την αντίληψη υπηρέτησε καθημερινά μέσα στην τάξη και αυτήν υπερασπίστηκε αταλάντευτα στους συλλογικούς αγώνες των εκπαιδευτικών.

Ο Χρήστος ήταν μια εμβληματική φυσιογνωμία των κοινωνικών κινήματων

Ο Χρήστος Κανδηλώρος υπήρξε για δεκαετίες μια σταθερή παρουσία στους συλλογικούς αγώνες της εκπαιδευτικής κοινότητας, συνδυάζοντας την εκπαιδευτική του ιδιότητα με τη συνδικαλιστική δράση, την κοινωνική παρέμβαση και την πολιτιστική δημιουργία.

Από το 1996 υπήρξε σταθερό μέλος των Ανεξάρτητων Αυτόνομων Αγωνιστικών

Ριζοσπαστικών Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Συμμετείχε ενεργά στις διαδικασίες, στις κινητοποιήσεις και στις μάχες του κινήματος, θεωρώντας πάντα ότι οι συλλογικότητες αποτελούν τον μόνο δρόμο για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και των εργασιακών δικαιωμάτων.

Υπηρέτησε με υπευθυνότητα τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Π.Ε. Ανατολικής Αττικής «Αλέξανδρος Δελμούζος», ως μέλος, αντιπρόεδρος και γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου, ενώ για σειρά ετών υπήρξε αιρετός και αναπληρωτής αιρετός στο ΠΥΣΠΕ Ανατολικής Αττικής, εκλεγμένος με το ΕΝΩΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ψηφοδέλτιο των Παρεμβάσεων ΠΕ και δεκάδες δημόσια ενημερωτικά δελτία. Εκπροσώπησε τις Παρεμβάσεις ΠΕ στο ΙΠΕΜ-ΔΟΕ το 2013-14, τοποθετήθηκε επανειλημμένα ενάντια στην αξιολόγηση και άσκησε τεκμηριωμένη κριτική στο ρόλο του ΙΠΕΜ.

Με την αρθρογραφία και τις δημόσιες παρεμβάσεις του συμμετείχε ενεργά στον διάλογο για κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα αλλά και για τη δημόσια εκπαίδευση, τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και τα ζητήματα της ειδικής αγωγής.

Από όλες αυτές τις θέσεις στάθηκε υπερασπιστής των δικαιωμάτων των συναδέλφων/ισσών, με συνέπεια, αξιοπρέπεια και αίσθημα ευθύνης. Δεν αντιμετώπισε ποτέ τον συνδικαλισμό ως μηχανισμό εκπροσώπησης, αλλά ως καθημερινή πράξη αλληλεγγύης και συλλογικής ευθύνης.

Ο Χρήστος ανήκε σε εκείνη τη γενιά των αγωνιστών που πίστεψαν ότι ένας καλύτερος κόσμος μπορεί να οικοδομηθεί μέσα από τη συμμετοχή, την ανιδιοτέλεια και τη συλλογική διεκδίκηση και δράση. Όσες και όσοι συνεργαστήκαμε μαζί του θα θυμόμαστε έναν άνθρωπο χαμηλών τόνων, με ευγένεια, ευαισθησία και βαθιά καλλιέργεια. Έναν συναγωνιστή που δεν δίσταζε να αναλαμβάνει ευθύνες και να υπερασπίζεται τους /τις συναδέλφους. Ανιδιοτελής, ειλικρινής και συντροφικός στην υπηρετηση της συλλογικότητας και ανοιχτός ακόμα και στη διαφωνία, να στηρίζει αυτό που αποφασίζαμε όλες και όλοι μαζί. Μεγάλη καρδιά, συνέπεια, μαχητικότητα και αδιαλλαξία στην υπεράσπιση των συναδέλφ(ισσ)ων, με σεβασμό και έγνοια για όλες και όλους ακόμα και εκεί που ήταν “έξω από τα νερά του”.

Η παρουσία του ενέπνεε εμπιστοσύνη, η στάση του δίδασκε με το παράδειγμα και η ανιδιοτέλειά του αποτελούσε σημείο αναφοράς για όλους μας. Δεν εγκατέλειψε ποτέ αυτές τις αξίες. Παρέμεινε μέχρι το τέλος ένας άνθρωπος που άκουγε, συνέθετε, στήριζε, ενθάρρυνε τους νεότερους συναδέλφους.

Ήταν ένας διανοούμενος ακτιβιστής, ένας άνθρωπος που απολάμβανε τη ζωή, ένας

ελεύθερος αγωνιζόμενος άνθρωπος, με μια ανατρεπτική αίσθηση του χιούμορ και έναν συγκροτημένο και αιχμηρό λόγο.

Η απώλειά του αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό στις Παρεμβάσεις, στο εκπαιδευτικό κίνημα, αλλά και στις καρδιές όλων όσοι μοιραστήκαμε μαζί του αγώνες, αγωνίες, χαρές και ελπίδες.

Η καλύτερη τιμή στη μνήμη του είναι να συνεχίσουμε τον δρόμο που υπηρέτησε με συνέπεια: **τον δρόμο της συλλογικής διεκδίκησης, της υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου, της αλληλεγγύης και της αξιοπρέπειας.**

Εκφράζουμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια στην αγαπημένη συντρόφισσα του Κατερίνα, την οικογένειά του και σε όλους όσοι τον αγάπησαν.

Θα αποχαιρετήσουμε τον Χρήστο στη Ριτσώνα στις 11.50 π.μ. την Πέμπτη 30/7/26 .

Καλό σου ταξίδι, σύντροφε Χρήστο.

Η παρουσία, η ματιά και το νοιάξιμό σου θα μας λείψουν. Η στάση ζωής σου, η αγωνιστικότητά σου και το παράδειγμά σου θα παραμείνουν ζωντανά στους κοινούς μας αγώνες.